

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Predmet broj: S1 1 K 003807 14 Krž3

Datum donošenja: 08.07.2014. godine

**Pred apelacionim vijećem u sastavu: sudija Mirza Jusufović, kao predsjednik vijeća
sudija Redžib Begić, kao sudija izvjestilac
sudija Dr Miloš Babić, kao član vijeća**

**PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE
protiv optuženog
SAVE BABIĆA**

**RJEŠENJE KOJIM SE UKIDA PRVOSTEPENA PRESUDA SUDA BOSNE I
HERCEGOVINE BROJ S1 1 K 003807 12 KrI od 18.12.2013. godine**

**Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine:
Predrag Tomić**

**Branilac optuženog Save Babića:
advokat Petko Pavlović**

Broj: S1 1 K 003807 14 Krž3
Sarajevo, 08.07.2014. godine

Sud Bosne i Hercegovine u vijeću Apelacionog odjeljenja sastavljenom od sudije Mirze Jusufovića, kao predsjednika vijeća, te sudija Redžiba Begića i Dr Miloša Babića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravnog savjetnika Nevene Aličehajić u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Save Babića, zbog krivičnog djela Zločini protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1. tačka h) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u vezi sa tačkama a), e), f) i k) istog zakona, a sve u vezi sa članom 180. stav 1. i 2. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi Tužilaštva Bosne i Hercegovine, izjavljenoj protiv presude Suda Bosne i Hercegovine broj S1 1 K 003807 12 Krl od 18.12.2013. godine, nakon održane javne sjednice apelacionog vijeća, u prisustvu tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine Predraga Tomića, optuženog Save Babića i njegovog branioca, advokata Petka Pavlovića, dana 08.07.2014. godine, donio je:

R J E Š E N J E

Uvažava se žalba Tužilaštva Bosne i Hercegovine, ukida se presuda Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 1 K 003807 12 Krl od 18.12.2013. godine i određuje održavanje pretresa pred vijećem Apelacionog odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine.

O b r a z l o ž e n j e

1. Presudom Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 1 K 003807 12 Krl od 18.12.2013. godine, optuženi Savo Babić, oslobođen je optužbe da je radnjama opisanim u izreci te presude počinio krivično djelo Zločini protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1. tačka h) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u vezi sa tačkama a), e), f) i k) istog zakona, a sve u vezi sa članom 180. stav 1. i 2. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ BiH). Na osnovu člana 189. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ZKP BiH) optuženi je oslobođen plaćanja troškova krivičnog postupka, te je odlučeno da isti padaju na teret budžetskih sredstava Suda. Na osnovu člana 198. stav 3. ZKP BiH, odlučeno je da se svi oštećeni, sa eventualnim imovinsko pravnim zahtjevom, upućuju na parnicu.

2. Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavilo Tužilaštvo Bosne i Hercegovine, iz razloga bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz člana 299. ZKP BiH, sa prijedlogom da apelaciono vijeće Suda BiH žalbu uvaži, pobijanu presudu ukine i odredi održavanje pretresa pred vijećem Apelacionog odjeljenja.

3. Branilac optuženog Save Babića, advokat Petko Pavlović, dostavio je odgovor na

žalbu u kojem je istakao da su svi žalbeni prigovori neosnovani i predložio da se žalba u cijelosti odbije kao neosnovana.

4. Vijeće Apelacionog odjeljenja je dana 08.07.2014. godine, u skladu sa odredbom člana 304. ZKP BiH, održalo sjednicu apelacionog vijeća, na kojoj je tužilac izložio žalbu, a branilac optuženog sadržaj odgovora na žalbu, ističući da u cijelosti ostaju kod iznesenih razloga i prijedloga iz žalbe i odgovora na žalbu. Optuženi je u cjelosti podržao navode odgovora na žalbu svoga branioca.

5. Apelaciono vijeće je, u skladu sa odredbom člana 306. ZKP BiH, ispitalo pobijanu presudu u granicama žalbenih prigovora, te je donijelo odluku kao u izreci iz sljedećih razloga.

6. Apelaciono vijeće je prvenstveno ispitalo osnovanost žalbenih prigovora kojima se ukazuje na postojanje bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, a polazeći od činjenice da ovaj žalbeni osnov ima primat u odnosu na sve ostale žalbene osnove, jer ukoliko apelaciono vijeće utvrdi da je prvostepeno vijeće u pobijanoj presudi počinilo neku od bitnih povreda odredaba krivičnog postupka taksativno nabrojanih u članu 297. stav 1. ZKP BiH (sa izuzetkom bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačke f), g) i j) ZKP BiH¹), mora ukinuti presudu i odrediti održavanje pretresa pred apelacionim vijećem. Krivični postupak kakav propisuje ZKP BiH je strogo formalan postupak i presuda donesena uz bitne povrede odredaba tog postupka je nepravilna presuda i kao takva mora biti ukinuta, uslijed čega je isključena mogućnost da apelaciono vijeće preispituje osnovanost žalbenih prigovora po drugim žalbenim osnovima.

7. Tužilac je žalbom ukazao da je prvostepeno vijeće, u pobijanoj presudi, počinilo bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH. Odredbom člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH propisano je da bitna povreda odredaba krivičnog postupka postoji ako je izreka presude nerazumljiva, protivrječna sama sebi ili razlozima presude ili ako presuda uopće ne sadrži razloge ili u njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama.

8. Da li je od strane prvostepenog vijeća počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH, žalbeno vijeće preispituje na temelju *prima facie* analize presude. Naime, žalbeno vijeće neće, kod utvrđivanja da li je izreka presude nerazumljiva, protivrječna sebi ili razlozima presude, ili uopšte ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, utvđivati da li je pretresno vijeće napravilo činjeničnu grešku ili materijalnu povredu zakona, već će isključivo preispitati da li presuda, isključivo sa formalnog aspekta, sadrži sve potrebne elemente. Kod utvrđene bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH, presuda se ne ukida zato što je nezakonito ili pogrešno presuđeno, nego radi toga što se u smislu žalbenih prigovora ne može utvrditi šta je i kako presuđeno.

---

¹ kod utvrđenih navedenih bitnih povreda, apelaciono vijeće će preinačiti prvostepenu presudu

9. Po ocjeni Tužilaštva prvostepeni sud je počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH, a koja se ogleda u tome što prvostepena presuda ne sadrži razloge ili u istoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama.

10. U kontekstu navedene bitne povrede odredaba krivičnog postupka, Tužilaštvo ističe da presuda uopšte ne sadrži razloge zašto iskazi svjedoka Marka Deurića, Mirne Nedeljković, Milana Neškovića, Dušana Mičića, Branislava Miloševića, Zorana Milosavljevića, svjedoka S-26, S-15 i S-24, koji su većinom pripadnici vojne policije čiji je optuženi bio komandir, koje iskaze su svjedoci dali u fazi istrage i koji su od strane Tužilaštva uloženi kao dokaz u sudski spis, nisu cijenjeni u postupku donošenja presude. U žalbi Tužilaštva se posebno naglašava da je u završnoj riječi ukazano na potrebu analize i ocjene zapisnika o saslušanju navedenih svjedoka iz istrage, obzirom na prisutne nedosljednosti i protivrječnosti tih zapisnika u odnosu na iskaze koje su navedeni svjedoci dali na glavnom pretresu. Izostanak razloga o ocjeni ovih protivrječnih dokaza, po ocjeni Tužilaštva, rezultirao je izostankom uvjerljivih razloga o odlučnim činjenicama, naročito u vezi sa komandnom odgovornošću optuženog, a što predstavlja navedenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka na koju je ukazano u žalbi.

11. Nadalje, žalbom se ističe da pobijana presuda ne sadrži razloge i ne uzima u obzir, osporavanje kredibiliteta svjedoka Rodoljuba Đukanovića od strane Tužilaštva, a na koje okolnosti je Tužilaštvo na glavnom pretresu ukazalo i uložilo dokaze. Prvostepeno vijeće je, kako to Tužilaštvo u žalbi ističe, bilo u obavezi navesti razloge zašto odbacuje navode o ovom osporavanju, tačnije dati analizu dokaza koje je Tužilaštvo uložilo da bi osporilo kredibilitet svjedoka Đukanovića, te iznijeti razloge zbog kojih iskaz svjedoka Rodoljuba Đukanovića, na kojem dokazu se između ostalih, temelji pobijana presuda, nalazi kredibilnim i vjerodostojnim, a što je u pobijanoj presudi izostalo, te što takođe po stavu žalbe, predstavlja izostanak razloga o odlučnim činjenicama.

12. Istaknute žalbene prigovore ovo vijeće nalazi osnovanim.

13. Po ocjeni ovog vijeća, Tužilaštvo je osnovano ukazalo da je prvostepeni sud bio u obavezi cijeniti sve dokaze koje je izvelo Tužilaštvo, kao i odbrana optuženog, i to kako subjektivne, tako i uložene materijalne dokaze, shodno odredbi člana 281. stav 2. ZKP BiH, pojedinačno i u njihovoj korelaciji, obraćajući pažnju naročito na nedosljednost iskaza i vjerodostojnost svjedoka. Pored toga, u žalbi se osnovano ukazuje i na obavezu prvostepenog vijeća da u skladu sa odredbom člana 290. stav 7. ZKP BiH u pismeno izrađenoj presudi kod davanja razloga o dokazanosti ili nedokazanosti odlučnih činjenica, mora naročito dati ocjenu vjerodostojnosti protivrječnih svjedoka, a što je i po nalaženju ovog vijeća u konkretnom slučaju izostalo u odnosu na iskaze sa glavnog pretresa i iskaze iz istrage, svjedoka naznačenih u žalbi.

14. Kada je riječ o ocjeni dokaza, u pobijanoj presudi, u dijelu „Standardi ocjene i opća ocjena dokaza“ se uistinu naglašava da je ocjena dokaza izvršena u skladu sa odredbom člana 281. stav 2. ZKP BiH, pri čemu da su cijenjeni svi relevantni dokazi zasebno i u međusobnoj vezi. Međutim, obrazloženje presude ne daje uporište takvoj tvrdnji.

15. Naime, u daljem obrazloženju presude, kako to Tužilaštvo po ocjeni ovog

vijeća osnovano ističe, nije data ocjena niza materijalnih dokaza uloženi od strane Tužilaštva, naročito zapisnika o saslušanju svjedoka datih u fazi istrage, a na potrebu čije ocjene je pri tome, zbog prisutnih nedosljednosti i kontradiktornosti, i samo Tužilaštvo posebno ukazivalo u završnoj riječi. Naime, ovo vijeće nalazi, a na temelju analize presude sa formalnog aspekta u kontekstu istaknutih žalbenih prigovora, da se pobijana presuda temelji isključivo na iskazima svjedoka datim na glavnom pretresu, čiju sadržinu iznosi u kratkim crtama, pri čemu uopšte ne daje ocjenu tih dokaza, razloge zbog kojih su ocijenjeni pouzdanim i poklonjena im vjera, a posebno se presuda niti jednom riječju ne osvrće na iskaze navedenih svjedoka date u fazi istrage, a koji su i po nalaženju ovog vijeća, očigledno protivrječni. U takvoj situaciji prvostepeno vijeće je bilo dužno u pobijanoj presudi ocijeniti takve iskaze svjedoka i opredjeliti se kojem iskazu se poklanja vjera, da li onom sa glavnog pretresa ili iz istrage, te o tome dati razloge, a što je u konkretnom slučaju, kako se to osnovano ukazuje u žalbi, u potpunosti izostalo.

16. Prvostepeno vijeće je kroz sadržaj obrazloženja pobijane presude, pokušalo prevazići navedeni nedostatak, kroz konstataciju datu u paragrafu 178. da je ocjena dokaza izvršena u skladu sa odredbom člana 281. stav 2. ZKP BiH, tačnije da su cijenjani svi dokazi zasebno i u međusobnoj vezi, ali da pri tome, kako se to ističe u paragrafu 176. pobijane presude pozivanjem na relevantnu praksu međunarodnih sudova, ne postoji zakonska obaveza da se u presudi izlože svi pojedini dokazi, odnosno da nije nužno osvrutati se na svaki iskaz svjedoka ili svaki dokaz u sudskom spisu, nego da je zakonska obaveza razmatranje svih iznesenih dokaza prilikom donošenja odluke i ocjena njihove relevantnosti, a što je navodno i učinjeno.

17. Međutim, iz obrazloženja presude ne proizilazi da su navedeni dokazi na koje Tužilaštvo ukazuje žalbom, od strane prvostepenog vijeća, uopšte cijenjani u postupku donošenja presude.

18. Dokazi, na koje Tužilaštvo žalbom ukazuje, a koji, kako to Tužilaštvo smatra, nisu cijenjani od strane prvostepenog vijeća u postupku donošenja presude, predstavljaju dokaze o odlučnim činjenicama koji su od značaja za utvrđivanje postojanja djela i krivice optuženog. Osim toga, kako to Tužilaštvo dalje ukazuje, u pitanju su dokazi koji su protivrječni dokazima cijenjanim od strane prvostepenog vijeća- iskazima svjedoka sa glavnog pretresa. Imajući u vidu sadržaj citirane odredbe člana 290. stav 7. ZKP BiH, prvostepeno vijeće je bilo u obavezi naročito dati ocjenu protivrječnih dokaza, te u kontekstu navedenog, a imajući u vidu da su iskazi svjedoka iz istrage protivrječni iskazima tih istih svjedoka sa glavnog pretresa, kroz obrazloženje presude navedene iskaze dovesti u međusobnu vezu i u presudi dati razloge zbog čega iskazima svjedoka datim u fazi istrage nije poklonilo vjeru, nasuprot iskazima sa glavnog pretresa, odnosno iznijeti razloge zbog kojih su iskazi sa glavnog pretresa ocijenjeni vjerodostojnim i poklonjena im vjera, dok sa iskazima iz istrage to nije slučaj. U tom slučaju, presuda bi sadržavala razloge o odlučnim činjenicama, a što joj kod konkretnog stanja stvari nedostaje, dok bi pravilnost činjeničnog stanja koje bi na taj način bilo utvrđeno, mogla biti predmetom osporavanja i preispitivanja kroz žalbu po žalbenom osnovu pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

19. Nadalje, po ocjeni ovog vijeća, Tužilaštvo osnovano žalbom ukazuje da je ista bitna povreda odredaba krivičnog postupka počinjena iz razloga što presuda uopšte ne daje razloge zbog kojih nije poklonjena pažnja i od strane prvostepenog vijeća nije data ocjena dokaza kojima je od strane Tužilaštva osporavan kredibilitet svjedoka Rodoljuba Đukanovića. Naime, imajući u vidu da je riječ o svjedoku na čijem iskazu se, između ostalih dokaza temelji pobijana presuda, a kredibilitet kojeg iskaza je uložnim materijalnim dokazima Tužilaštva osporavan, prvostepeno vijeće je, po ocjeni ovog vijeća, a kako to i Tužilaštvo kroz žalbu osnovano ističe, bilo u obavezi, navedeni iskaz, dovesti u vezu sa tim materijalnim dokazima, te dati razloge zbog kojih je i pored postojanja takvih dokaza zaključilo da se iskazu ovog svjedoka može pokloniti vjera.

20. Sve navedeno, po ocjeni ovog vijeća, a kako je to Tužilaštvo osnovano žalbom ukazalo, ima karakter bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH, a imajući u vidu da je riječ o apsolutno bitnoj povredi, vijeće je bilo u obavezi, na osnovu člana 315. stav 1. tačka a) ZKP BiH, pobijanu presudu ukinuti i odrediti održavanje pretresa pred vijećem Apelacionog odjeljenja.

21. Na pretresu će apelaciono vijeće, postupajući u skladu sa odredbama člana 317. stav 1. i 2. ZKP BiH, odlučiti koje od dokaza izvedenih u prvostepenom postupku je potrebno ponovo izvesti, te o eventualno novim dokaznim prijedlozima, a sve sa ciljem da se otklone bitne povrede odredaba krivičnog postupka koje su dovele do ukidanja prvostepene presude i stvaranja pretpostavki za donošenje nove pravilne i zakonite presude.

22. Imajući u vidu da je prvostepena presuda ukinuta po osnovu bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, apelaciono vijeće se u ovom rješenju nije moglo baviti i analizom ostalih žalbenih prigovora kojima je osporavana pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, već je u skladu sa odredbom člana 316. ZKP BiH, navelo samo kratke razloge za ukidanje prvostepene presude, dok će iscrpna obrazloženja biti sadržana u odluci koja bude donesena nakon okončanja pretresa pred vijećem Apelacionog odjeljenja. Postupanje na drugačiji način, tačnije upuštanje u ocjenu osnovanosti prigovora kojima se ukazuje na nepravilnosti u utvrđenom činjeničnom stanju, predstavljalo bi prejudiciranje ishoda ponovnog postupka.

23. Iz svih navedenih razloga, a na temelju odredbe člana 315. stav 1. tačka a) ZKP BiH, odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

ZAPISNIČAR

PREDSJEDNIK VIJEĆA

SUDIJA

Nevena Aličehajić

Mirza Jusufović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ovog rješenja žalba nije dozvoljena.